

خبرها

کنسرت موسیقی دستگاهی در نالارودکی

کنسرت موسیقی دستگاهی «گروه سپهر» ۱۲ و ۱۳ مردادماه در تالار رودکی برگزار می‌شود. در این کنسرت آثاری از استادان قدیم موسیقی دستگاهی ایران در دو بخش ارائه می‌شود: «پیش‌درآمد بیات اصفهان» اثر استاد یوسف فروتن و تصنیف های قدیمی «همه عمر» و «دیشب غم دل» و «رنگ بیات اصفهان» در کنار تکنوازی اعضای گروه اجرا خواهد شد. اعضای این گروه را بهاره فیاضی تار، آساره شکارچی کمانچه، نوشین پاسدار عود، احمد رضاخواه سنتور، فرید خردمند ضرب و سه تار احسان عابدینی تشکیل می‌دهند. این کنسرت در ساعت ۱۹ روزهای یادشده برگزار می‌شود.

مجموعه ترانه‌های شماره یک انگلستان

خبردار ندارد
ایلنا : مجموعه ای از تمام ترانه‌های شماره یک جدول فروش موسیقی انگلستان در لندن به حراج گذاشته شده بود، اما این ترانه‌ها به فروش نرسید. این حراج در استودیوهای «ابی رود» برگزار شد و حداکثر قیمت پیشنهادهی ۲۲ هزار پوند بود، در حالی که حداقل قیمت در نظر گرفته شده برای مجموعه یاد شده، ۲۵ هزار پوند بود. برگزارکنندگان این حراج امیدوارند که در خارج از اتاق حراج و در یک حراج خصوصی بر سر قیمت این مجموعه مذاکره کنند. این مجموعه شامل ۲۱۳۹ کاست، سی دی و MP3 است که به «استفن هیچکاک» ۳۵ساله اهل «برایتون» تعلق دارد. او قبل از برگزاری حراج گفت : دوست دارم کسی که آن را می‌خرد، روند جمع‌آوری آثار را ادامه دهد و ترانه‌های برتر جدید را به آن اضافه کند و یا این که آنها را در اختیار موزه قرار دهد. او این مجموعه را ۲۳ سال پیش از پدر و پدربزرگش به ارث برده است. پدربزرگ او، نخستین ترانه شماره یک جدول را در نوامبر ۱۹۵۲ خریداری کرد. این ترانه «اینچا در قلب من» نام داشت و «ال مارتینو» خواننده آن بود.

کنسرت اخیر گروه دستان آلبوم می‌شود

مهر : گروه دستان پس از انتشار آلبوم موسیقی «ساز دستان»، درصدد ارائه کنسرت اخیر خود به صورت آلبوم است. گروه موسیقی دستان همزمان با حضور خود در تهران و اجرای کنسرت در کاخ نیاوران جدیدترین اثر خود را با عنوان «ساز دستان» به علاقه‌مندان عرضه کرد. این اثر مجموعه‌ای از قطعات سازی گروه دستان است که در مایه‌های مختلف موسیقی ایرانی به اجرا درآمده است و مانند گذشته در پی ایجاد فضایی جدید و خلق قطعاتی نوین با الگوپذیری از ردیف موسیقی ایرانی است. «گیلکی» در مایه دشتی و «پرواز خیال» در آواز دشتی از ساخته‌های حمید متبسم، «آفتاب نیمه شب» به مایه شوشتری و مقدمه ابوعطا از ساخته‌های حسین بهرۆزی‌نیا، تکنوازی کمانچه (افشاری) و حکایت در آواز افشاری از ساخته‌های سعید فرج پوری، قطعات آلبوم «ساز دستان» را تشکیل می‌دهند. آلبوم جدید این گروه دستان که هنوز عنوانی برای آن انتخاب نشده، قطعاتی در آواز بیات اصفهان با صدای سالار عقیلی است که کنسرت آن اخیراً در فضای باز کاخ نیاوران در چهار شب اجرا شد. این اجرا توقع مخاطبان را برآورده نکرد. خطاهای تلفیق شعر و موسیقی، ضعف در تکنوازی‌ها و نحوه اجرای خواننده از مهمترین نقاط ضعف و از طرفی اجرای قوی نوازندگان تنبک و استفاده از ریتم‌های متنوع از سوی نوازندگان کوبه‌ای از نقاط قوت این کنسرت بود. حسین بهرۆزی‌نیا(بربط)، سعید فرج پوری (کمانچه)، بهنام سامانی (دف، دایره، دمام و کوزه ضربانگ)، پژمان حدادی (تنبک و پنداریک) و حمید متبسم (تار و سه تار) نوازنده‌های گروه دستان هستند.

آثار کلاسیک جاز برای تلفن‌های همراه

ایلنا : کمپانی ضبط موسیقی «بلونوت رکوردز» که آثار هنرمندان کلاسیک جاز همچون «مایلز دیویس»، «تالونیوس مانگ»، «آرت بلکی» و «جیت ییکر» را ضبط کرده متخبی از گنجینه‌اش را منتشر می‌کند. کمپانی مذکور منتخب آثارش را برای استفاده در تلفن‌های همراه منتشر می‌کند. این نخستین باری است که این آثار منتخب در اختیار تلفن‌های همراه قرار می‌گیرد. این کمپانی که شاخه‌ای از ای‌ام‌ای میوزیک بریتانیا است در مجموع ۲۴ آهنگ جاز را بدین منظور آماده کرده که در ابتدا فقط در اختیار عده معدودی از کاربران تلفن همراه در آمریکا قرار می‌گیرد اما به زودی فراگیر شده و کاربران تلفن همراه در سراسر جهان به آن دسترسی خواهند داشت. بلونوت رکوردز همچنین قصد دارد در آینده تعداد بیشتری از آثار گنجینه‌اش را برای استفاده در تلفن‌های همراه آماده کند.

اندیشه زیبا آدمی را زیبا می‌کند.
دیدہ‌اید بعضی آدم‌ها را که بر زمینی راه می‌روند که ما برآن گام می‌نهیم

اما سر به آسمان می‌سایند و با ستارگان دیدار می‌کنند؟ آنان در عین فروتنی، غول‌هایی هستند که قامتشان باید با مقیاسی فوق‌انسانی سنجیده شود. با آنکه تنها یک نفرند، قدرتی عظیم را دارا هستند و تأثیری سترگ بر جریان فرهنگ و اندیشه زمان خود دارند. کاری که آنها صورت می‌دهند، به نتیجه فعالیت یک سازمان، یک حزب و یک جریان بیشتر نمی‌ماند تا کارنامه زندگی یک انسان. در این‌جور آدم‌ها، آمیزه غریب و استثنایی نبوغ، پیگیری، شجاعت، صداقت و انتخاب صحیح مسیر زندگی محصولی به دست می‌دهد که اگر ما بدان نامی می‌نهیم، گنجاندن اقیانوس در فنجانی حقیر را ماندن است؛ پیت سیگر خواننده بزرگ موسیقی فولک از این دسته است.

گذری کوتاه بر زندگی پیت سیگر

پیت سیگر (Pete Seeger) در سوم مه ۱۹۱۹ در نیویورک متولد شد. مادرش کنستانس سیگر، نوازنده چیره‌دست ویولن و پدرش چارلز سیگر، دکتر در موسیقی‌شناسی قومی، استاد دانشگاه هاروارد و به داشتن عقاید چپ‌گرایانه معروف بود. همچون بسیاری از نوجوانان طالب استقلال، پیت مصمم بود نه موسیقیدان بلکه روزنامه‌نگار شود و اتفاقاً آموختن این حرفه را از دوره دبیرستان و با انتشار روزنامه دیواری آغاز کرد. سپس به دانشگاه هاروارد رفت و در رشته روزنامه‌نگاری ثبت‌نام کرد اما بعد از دو سال به این نتیجه رسید آنچه در هاروارد آموزش داده می‌شود ربطی به «زندگی واقعی» ندارد و از آنجا بیرون آمد. در همین دوره با وودی گائری یکی از پیشگامان موسیقی فولک آمریکا آشنا شد و همراه با او سرتاسر آمریکا را پیمود. پیت و وودی با یک واانت قراضه از شهریه به شهر دیگر می‌رفتند و برای مردم می‌خواندند. وودی به علت مشکلات خانوادگی مجبور شد دست از این ماجراجویی شیرین بشوید و خانه برگردد. پیت به تنهایی به راه ادامه داد. از این شهر به آن شهر و از این مزرعه به آن مزرعه می‌رفت، می‌خواند و می‌شنید. گرسنه نمی‌ماند، همیشه کسی پیدا می‌شد که در برابر نواختن آهنگی یا کشیدن نقاشی از مزرعه‌ای، به او غذایی بدهد. در ۱۹۳۹، با آلن لوماکس آشنا شد. آلن لوماکس و پدرش در آن روزها مشغول تنظیم آرشیو موسیقی فولک در کتابخانه کنگره آمریکا' بودند. پیت جوان، در همکاری با آنان با گنجینه بی‌پایان موسیقی فولک آشنا شد. در همین دوره، پیت جوان به هودی لدبتر' (معروف به لیدبلی)، به میان مردم گیتار دوازده سیمه برخورد. راه آغاز می‌شد، ستاره راهنما او را به خود می‌خواند. آشنایی با هر کدام از این افراد پیت جوان را بیش از پیش به موسیقی فولک علاقه‌مند کرد. او تصمیم گرفت که این ترانه‌ها را از گنجیه‌های خاک گرفته بیرون بکشد و به میان مردم بازگرداند. در بحبوحه بحران اقتصادی در ایالات

متحده در دهه ۳۰ اما مردم میلی به شنیدن ترانه‌های جدی‌نداشتند و ترجیح می‌دادند به نواهای آسان و سبک پناه ببرند. آلن لوماکس آشنایی پیت سیگر و وودی را «رسانس موسیقی فولک آمریکا» می‌نامد. این دو مرد که از زمین تا آسمان با هم فرق داشتند' گروهی به نام آلماناکز را بنا نهادند که هدف آن افزایش آگاهی کارگران کارخانه‌ها و مزارع بود. آنها از این کارخانه به آن کارخانه و از این مزرعه به آن مزرعه می‌رفتند و با آهنگ و ترانه درباره زندگی، مشکلات و مسائل کارگران، برای آنها برنامه اجرا می‌کردند. در آن دوران در ایالات متحده جو شدیدی ضد کمونیستی حاکم بود، گروه از هم پاشید. پیت و دوستانش در سال ۱۹۴۹ گروه ویورز را پایه گذاردند. دستاورد بزرگ این گروه آن است که آنها توانستند در این دوره موج قدرتمند موسیقی عامه‌پسند را پس زده و ترانه‌های فولک را به ابتدای لیست ترانه‌های مورد علاقه مردم ببرند. ترانه‌های «شب به‌خیر آبرین» و «تنز! تنز!» هفت‌ها در صدر جدول پرفروش‌ترین ترانه‌ها قرار گرفتند.

دوره مک‌کارتی

دهه ۵۰ برای پیت مانند بسیاری روشنفکران مترقی آمریکا، دهه پردرسر فشار و تعقیب انکیزسیون مدرن بود که به دوره «مک‌کارتی» معروف است. پیت به‌خاطر عقایدش محاکمه شد اما او در دادگاه به شجاعت و به روشنی از پاس‌خگویی به پرسش‌های مربوط به عقاید شخصی‌اش خودداری کرد. در نتیجه به یک سال زندان محکوم شد اما اعتراضات وسیع مردم دادگاه تجدیدنظر را مجبور به لغو این حکم کرد.

مبارزه ادامه دارد

بعد از فروکش کردن جنبش کارگری در ایالات متحده، پیت سیگر به سیاهپوستانی که در دهه ۵۰ مبارزه می‌کردند، پیوست. ترانه «ما پیروز خواهیم شد»، میوه این دوران است. در همین دوره، پیت سیگر یکی از زیباترین ترانه‌های خود را به نام «آن سه نفر در یاد منند» به یاد سه مبارز جنبش برابری نژادی که در می‌سی‌سی‌پی کشته شدند سرود.

آکتون، حفظ محیط‌زیست

در تکمیل زندگی پربار پیت سیگر، نمی‌توان از دوره فعالیت او برای حفظ و حراست از محیط‌زیست چشم پوشید. او یکی از پیشگامان این جنبش در دهه ۶۰ ایالات متحده و بعد از آن بوده است. به یمن کوشش‌های خستگی‌ناپذیر او یک گروه غرودلویی به نام کلوب کشتی در نیویورک تشکیل شد. او توانست مردمی را که به آلودگی رودخانه هودسن در نیویورک

موسیقی

درباره پیت سیگر، خواننده موسیقی فولکلور

دریا رو با آشغال پر می‌کنیم

سیمین منصوری

پیت از آن آدم‌هایی است که نمی‌توانند در برابر نابرابری، بی‌عدالتی و ظلم ساکت بنشینند. بنابراین تعجبی ندارد بدانیم دو ترانه از ترانه‌های معروفی که علیه جنگ ویتنام سروده شده‌اند کار او هستند. در ترانه «تا کمر توی گل!» او با طنز داستان افسر احمقی را تعریف می‌کند که به سربازان تا کمر در گل فرو رفته، فرمان پیشروی می‌دهد: تا کمر توی گل، احمق کبیر باز می‌گه: «برین جلو!» در آن دوران در ایالات متحده همه می‌دانستند که «احمق کبیر» کسی جز جانسون رئیس‌جمهور وقت ایالات متحده نیست. ترانه دیگر او در این دوره «اونا رو به خونه برگردون!» است که اخیراً بعد از حمله به عراق دوباره باز خوانی شده است. در این ترانه او خواستار برگشت سربازان آمریکایی به کشور می‌شود.

ترانه‌ها: معروف‌تر از ترانه‌سرا

پیت سیگر با آوازش بانجو می‌نواز ترانه‌های پیت سیگر به سرزمین‌هایی با گذاشته‌اند که خود او هرگز به آنها نرفته است. او هرگز جویای نام نبوده و تنها به رساندن کلام خود به مردم کوشیده است. درباره‌اش می‌گویند، «اگر می‌خواهید عصبانی‌اش کنید، از او تمجید کنید!» ترانه «گوشتانامرا» را شنیده‌اید؟ پیت سیگر این سروده خوزه مارتی را از یک معلم کوبایی جوانی آموخت و آن را بر زبان میلیون‌ها نفر جاری ساخت.

سرود جنبش مدنی ایالات متحده، «پیروزی از آن ما است» به همت پیت، به سراسر جهان سفر کرد و به زبان‌های مختلف خوانده شد: ما پیروز خواهیم شد، ما روزی پیروز خواهیم شد، در اعماق جان‌من ایمان دارم که ما پیروز خواهیم شد. . .

در سفری به هند، پیرمردی روستایی این ترانه را به زبان هندی برای پیت خواند و نمی‌دانست سراینده ترانه در کنارش ایستاده است.

ترانه معروف دیگر «کجا رفتند همه گل‌ها؟» با الهام از رمان دن آرام شولوخف سروده شده است. در میان خواننده‌های معروفی که این ترانه را باز خوانی کرده‌اند، از همه معروف‌تر، مارلن دیتریش است. می‌گویند او هنگام خواندن ترانه به پنهانی چهره اشک می‌ریخت: گل‌ها به کجا رفتن؟ گل‌ها رو دخترا چیدن. دخترا به کجا رفتن؟ دخترا رفتن به شوهر. شوهرها به کجا رفتن؟ شوهرها رفتن به سربازی. سربازا کجا رفتن؟ سربازا رفتن به گورستون. گورستون چی شد؟ گورستان رفت شد گل‌ها. . .

علبه جنگ

پیت سیگر در حال نواختن بانجو. این عکس در وقتیکه او در زندان بود گرفته شده است.

معنوی جنبش دوباره‌زایی موسیقی فولک آمریکا است. فستیوال نیوپورت فولک که همه‌ساله در ایالات متحده برگزار می‌شود، صحنه اولین درخشش خواننده‌هایی مانند باب دیلن، جون بائز و تام پکستون بوده است.

۵- **اولین ترانه هیپ‌هاپ**: اولین ترانه هیپ‌هاپ دنیا را پیت سیگر و لی هیس، دوست و همکار او در گروه ویورز در ۱۹۴۱ سرودند. این سبک در آن زمان هیپ‌هاپ خوانده نمی‌شد، اما سیگر و هیس این ریتم را به‌خاطر سادگی و روانی آن انتخاب کردند. مخاطب این ترانه، کارگران هستند و «اتحادیه کارگری سخنگو» نام دارد:

بذار بهت بگم چه‌کار کنی،
باید به اتحادیه راه بندازی و قوی بشی.

از طنز بهره‌ها دارد

مردی با هوش سرشار، عاشق مردم و آشنا با زندگی، دردها و فرهنگ آنها آیا می‌شود از طنز بی‌بهره باشد؟ طنز در ترانه‌ها، طنز در حین اجرا، طنز در زندگی، طنز حتی در جلسه دادگاه. توجه کنید:

۱- در اداره رادیو

خودش تعریف می‌کند: «به روز رفته بودم به په اداره رادیو. قرار بود من برای برنامه صبح به ترانه ضبط کنم. تهیه‌کننده پرسید: «قصه داری برامون چی بخونی؟» گفتم: «آشغال‌خویه؟» طرف گفت: «نه بابا، اول صبح جنگ ویتنام سروده شده‌اند کار او هستند. در ترانه «تا کمر توی گل!» او با طنز داستان افسر احمقی را تعریف می‌کند که به سربازان تا کمر در گل فرو رفته، فرمان پیشروی می‌دهد: تا کمر توی گل، احمق کبیر باز می‌گه: «برین جلو!»

در آن دوران در ایالات متحده همه می‌دانستند که «احمق کبیر» کسی جز جانسون رئیس‌جمهور وقت ایالات متحده نیست. ترانه دیگر او در این دوره «اونا تاورنز رئیس دادگاه: «بر طبق اطلاعات کسب شده از روزنامه دیلی ورکر (ارگان حزب کمونیست) شما در دوره زمانی معینی، به ویژه از دسامبر ۱۹۴۵ در برنامه‌های تفریحی حزب کمونیست شرکت کرده‌اید.»

پیت سیگر: «آقای رئیس، من به این سوال جواب نخواهم داد، چه نقل قولی که شما ذکر فرموده‌اید از نیویورک تایمز باشد یا از مجله گیاهخواری.»

در ادامه، وقتی رئیس دادگاه او را برای پاسخگویی به سئوالات تحت فشار قرار داد، پیت گفت: «من خوشحال می‌شوم اگر به من اجازه بدهید، ترانه‌هایی را که همیشه خوانده‌ام، اینجا بخوانم. شغل من خواندن است!» جلسه دادگاه با پافشاری رئیس دادگاه مبنی بر پرسش از پیت که در چه مکان‌هایی و برای چه اشخاصی خوانده‌است، ادامه پیدا کرد. پیت در پاسخ گفت: «من برای همه آمریکایی‌ها با هر گرایش سیاسی خوانده‌ام. من هرگز از خواندن برای مردم خودداری نکردم و برابرم مهم نبوده است که آنها تابع چه دینی هستند یا رنگ پوستشان چیست یا وضعیت زندگی‌شان چطور است. من هم برای کارگران بیکار و هم برای خانواده راکفلر خوانده‌ام.»

۳- نوشته را با جمله‌ای که پیت به نقل از تئودور روزولت خطاب به جوانان نوشته است، پایان دهید: «برخلاف بابالغ، آرزوهایتان را فراموش نکنید. بررسی‌ها نشان داده است که مردم از سرخوردگی و دلسردی بیشتر می‌میرند تا از بیماری‌ها.»

پی‌نوشت‌ها:

۱- این آرشیو نتیجه زحمت و کار عظیم لوماکس ها و دوره‌گردی‌های یی پایان آنها در سرتاسر آمریکا است. لوماکس‌ها با یک دستگاه ضبط صوت بزرگ که روی یک کامیون نصب شده بود، به همه جاهایی که ممکن بود ترانه و یا نواپی از موسیقی مردم را شنید، از مزارع پنبه گرفته تا معادن زغال‌سنگ، از کارخانه‌ها گرفته تا زندان‌ها سرک کشیدند و ترانه‌ها را ضبط کردند.

۲- (Huddie Ledbetter- Leadbelly) خواننده و نوازنده چیره‌دست آمریکایی. وقتی لوماکس‌ها با او آشنا شدند، لیدبلی به اتهام قتل در زندان بود. لوماکس‌ها می‌دانستند که زندانیان سیاه‌پوست گنجی از ترانه‌های قدیمی سیاه‌پوستی در سینه دارند. حدس آنها با کشف لیدبلی در یکی از دیدارهایشان از یک زندان ایالتی درست درآمد. با پیگیری لوماکس‌ها و پیت، لیدبلی از زندان آزاد شد و بعد از مدتی به خوانندگی مشغول گردید. او در واقع یکی از آرشیوهای زنده موسیقی سیاه‌پوستان بود و به تنهایی توانست ترانه‌های زیادی را به آرشیو موسیقی فولک بیفزاید.

۳- پیت از خانواده‌ای بافرهنگ و آدمی شسته رفته، دروس خوانده و تحصیل‌کرده بود. او نمونه مشخص یک جنتلمن است که هرگز در رفتار و زندگی از اصولی به بدن پایبندند تخطی نمی‌کند. برعکس، وودی از خانواده‌ای بسیار فقیر و یک بچه خیابانی بود. او در تمام دوران کودکی و نوجوانی با نواختن سازدهنی در کوی و برزن، به زحمت لقمه نانی به کف آورده، زنده ماندن بود. وودی با داشتن زن و فرزند، سرش به هزار جور شیفتن گرم بود.

۴- Those Three Are On My Mind این ترانه به یاد سه مبارز فعال جنبش مدنی به نام‌های اندرو گودمن، میکی شوزر و جیمز چینی سروده شده است که در سال ۱۹۶۴ توسط نژادپرستان به قتل رسیدند.

فیلم «آتش در می‌سی‌سی‌پی» براساس مبارزات همین سه نفر ساخته شده است. آدرس سایت شخصی پیت سیگر **www.peteseeger.net** است.

چهارشنبه ۱۱ مرداد ۱۳۸۵

تازه‌ها

مراسم حنابندان

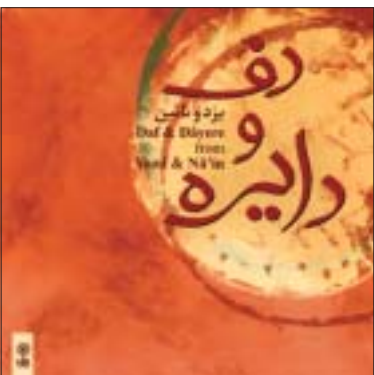
موسسه ماهر با انتشار سی‌دی‌های دف و دایره سیستان، خراسان و یزد و نائین سه مجموعه دیگر به مجموعه موسیقی نواحی خود اضافه کرده است.
آثاری که نوازندگان و خوانندگان محلی اجرا کرده‌اند و توسط کیوان پهلوان جمع‌آوری شده است.
دف و دایره سیستان شامل ۱۸ قطعه است که در میان آنها «ملا ممد جان» آهنگ معروف آن ناحیه هم گنجانده شده است.
در این مجموعه «حبیب‌الله قادر آتشگر» خواننده و نوازنده قیچک، دایره و دهل، «کتیز اربابی» خواننده و نوازنده دایره، «غلامعلی حدادگر» نوازنده سرنا و دایره و «موسی میرندایی» نوازنده دایره موسیقی محلی اجرا کرده‌اند.
یکی از موارد استفاده از دایره در سیستان مراسم حنابندان است. در شب حنابندان حنا را در خانه یا اقامتگاه داماد، داخل لگن‌های مسی آماده می‌کنند و زنان وابسته داماد، لگنی از حنا در سینی بزرگی می‌گذارند و روی آن را با پارچه اطلسی یا ترمه می‌پوشانند و با نواختن سرنا و دهل (مردان) و دایره (زن‌ها) به خانه عروس می‌برند.
سازهای متداول در سیستان سرنا، دهل، قیچک، رباب، قاشقک و دایره هستند.
در گذشته خانه‌ای یافت نمی‌شد که یک یا دو ساز دایره در آن وجود نداشته باشد. زن‌ها نوازندگان اصلی این ساز بودند و هنگام جشن و شادی با خواندن تصنیف و نواختن دایره مجلس را گرم می‌کردند.

دعوت مردم به عروسی

دف و دایره شمال خراسان مجموعه‌ای از نوازندگی‌های علی‌اکبر بهاری نوازنده سرنا، قشمه و کمانچه، علی آشوری نوازنده قشمه، حسین بیی نوازنده دایره، علی اصغر باری نوازنده دهل است به همراه آوازهای محمد شاکری، محسن بهاری که نوازنده دهل نیز هست و برادران قزلی که دایره هم می‌نوازند. مجموعه‌ای که کیوان پهلوان آن را جمع‌آوری کرده و موسسه ماهر به انتشار رسانده است.
دایره در شمال خراسان همراه با قشمه و کمانچه نواخته می‌شود. نوازندگان هنگام نواختن دایره از هر دو دست استفاده می‌کنند و برای اجرای ریزها و اشاره از انگشتان دست سودمی‌برند.
تم‌های قوی از ویژگی‌های نوازندگی دایره در شمال خراسان است. موسیقی شمال خراسان غالباً کردی و ترکی است. عاشیق‌ها نوازندگان سرنا، قشمه، کمانچه و دهل هستند. بخشی‌ها شامل نوازندگان دوتار و نیز داستان‌گویان می‌شوند و افسانه‌ها را بازگو می‌کنند.
کاربرد دف در عروسی وقتی است که بخواهند مردم را به عروسی دعوت کنند. در این هنگام یک دستمال هفت‌رنگ پر از کشمش، نخود، نقل و . . . به افرادی می‌دهند که به عروسی دعوت خواهند شد. عاشیق‌ها سرنا و دهل می‌نوازند و خانم‌ها نیز با نواختن دایره می‌رقصد و می‌خوانند و خانواده‌ها را به عروسی دعوت می‌کنند.

عروس کشون

احمد کوچه‌باغی خواننده، بهمراد نمیرانیان خواننده، سیدحسن سالاری، مرحوم اردشیر بازاده، مهدی کوچه‌باغی نوازندگان عربونه (دایره)، استندیار نجمی خواننده و نوازنده عربونه و خدایار کیان‌زاد نوازنده نی در مجموعه دف و دایره یزد و نائین موسیقی نواحی این منطقه را اجرا کرده‌اند.
در شهرها و روستاهای مختلف استان یزد، مجالس عروسی با اندکی تفاوت، همه به یکدیگر شبیه هستند و عربونه (دایره) تنها ساز عروسی‌ها و مراسم شادی در یزد است که همیشه بدون همراهی با ساز دیگر نواخته می‌شود. در مراسم عروسی زرتشتیان یزد نیز عربونه نقش اساسی دارد. این ساز در مقایسه با دایره‌های مناطق مختلف ایران ویژگی‌های منحصر به فردی دارد.
در نائین دایره را «دایره» می‌گویند و قسمت داخلی قاب یا کمانه آن را سم کشی می‌کنند و زنگوله‌هایی به دور آن می‌آویزند. ساز همراهی کننده سرنا در نائین دایره است و از دهل استفاده نمی‌شود.
بیشتر نوازندگان دایره در نائین زن‌ها هستند. حنابندی، سرتراشک، در حمامی و عروس کشون از ترانه‌های معروفی هستند که با دایره خوانده می‌شوند.